

Μη μας αφήσεις Παναγιά!!

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

image not found or type unknown

Βρισκόμαστε στην Κεφαλονιά του 1694. Νησί ανυπεράσπιστο ό τόπος, αφέθηκε στα χέρια άγριων πειρατών πού, άφού λεηλάτησαν και άρπαξαν, πήραν στο φεύγα τους νιους και κοπελιές για τα παζάρια της Ανατολής. Από το χωριό του “Αϊ-Δημήτρη πού γειτονεύει με το Ληξούρι, άρπαξαν τρία παλληκάρια καί τα πήγανε αλυσσοδεμένα στη Μπαρμπαριά, τον τόπο πού σήμερα φωνάζουν Αλγέρι.

Εκεί τα βάλανε σε ένα σκοτεινό κι ανήλιαγο κελί κι αυτά τα δύσμοιρα περίμεναν το τέλος. Κάθε πού ξημέρωνε ό Θεός, μούγκριζαν οι τοίχοι από τα βογγητά του πόνου καί του θανατικού. Γεμάτη ή φυλακή από Ρωμιούς, άκουγαν τα παλληκάρια τις παρακλήσεις των άλλων καταδίκων στη μάνα Παναγιά. Ελπίδα ανθρώπου πουθενά, Μα για κοίταξε! Σάν ό άνθρωπος μένει έρημος καί μόνος καί από πουθενά δεν έχει να κρατηθεί καί αφήσει την ψυχή καί το σώμα στη Χάρη Της, ή Παναγιά διπλά νοιάζεται γι αυτόν. Γιατί Εκείνη ξέρει από πόνο.

Εκεί λοιπόν, μέσα στην απελπισία καί τη σκοτεινιά πιάσανε τη δέηση καί οι τρεις στην Ύπεραγία Θεοτόκο να τους πάρει κοντά Της καί να μη γνωρίσουν θάνατο μαρτυρικό.

Νηστικοί, εγκαταλελειμμένοι, απογοητευμένοι, την παρακαλούσαν να πεθάνουν παρά να τους σκοτώσουν.

-Παναγιά μας, έλεγαν, μη μας αφήσεις στον κακό θάνατο. Πάρε μας μαζί σου. Λάφρωσέ μας από τον πόνο.

Καί μέσα στην προσευχή τους αποκοιμήθηκαν... Καί ξύπνησαν... ακούγοντας πετεινούς.

Δεμένα στα σίδερα τα παλληκάρια με χέρια καί πόδια με χοντρές αλυσίδες, ρωτούσε ό ένας τον άλλον.

Λέει το λοιπόν ό ένας Κεφαλονίτης.

-Τί είναι αυτό πού ακούμε, αδέλφια;

Στό πρώτο ερώτημα αποκρίθηκε το άκουσμα μιας χαρούμενης καμπάνας.

Μπροστά τους το όμορφο χωριό τους! Ή Παναγία τους έφερε θαυματουργικά από τη Βόρεια Αφρική στο πανηγύρι του τόπου τους.

Όταν άκουσαν τις καμπάνες, άχάραγα ακόμα, σύρανε την ταλαιπωρία μα καί την ελπίδα τους κοντά στην εκκλησία της Παναγιάς πού γιόρταζε τα έννιάμερα της Χάρης Της στις 23 του Αυγούστου.

Οι μανάδες καί οι συγγενείς τους αντίκρυσαν τα τρία ναυτόπουλα με τίς αλυσίδες καί χάθηκαν στην αγκαλιά τους με δάκρυα ευγνωμοσύνης στο Θεό.

Άφοϋ προσκύνησαν την Παναγιά, οι τρεις Κεφαλονίτες αποφάσισαν να γίνουν μοναχοί καί να αφιερωθούν στο Θεό. Μέχρι σήμερα υπάρχουν, σε πίστωση του θαύματος, κρεμασμένες οί αλυσίδες των παλληκαριών στο θρονί της Παναγιάς πού τους λευτέρωσε από την κουρσάρικη αιχμαλωσία.

Κοντά στο Ναό έχτισαν δύο πρόχειρα κελιά κι έφτιαξαν το πρώτο ησυχαστήριο.

Σέ ανάμνηση του θαύματος υπάρχει επιγραφή πού μαρτυρεί το γεγονός «1694,23 Αυγούστου έποιήθη το θαύμα. Ιάκωβος, Γεώργιος, Ιωάννης. Χαίρε ότι ήλευθερώθητε της φθοράς του θανάτου δια πρεσβειών της Θεομήτορος».

* Τό παραπάνω γεγονός μας διηγήθηκε ό Πρωτοσύγκελλος της 1. Μητροπόλεως Κεφαλληνίας π. Γεράσιμος Φωκάς. Τον ευχαριστούμε από καρδιάς.

πηγή: εκδόσεις Χρησοπηγή, synodoiporia.blogspot.gr